

"Nachtelijk gespuis"

als het leven verstilt in nachtelijk zwijgen
onschuld zich gelaten geeft aan zoete nacht
voelt onguur gepeupel hun wellusten stijgen
sluipen zij geniepig uit verscholen schacht

om bruto, wat het daglicht niet kan verdragen
heimelijk een spoor van vernieling te laten
forceren, eigenen toe, zonder morele vragen
gewelddadig graaiend als gulzige landpiraten

onschuldig mens in oprechtheid gegriefd
niet slechts om wat materieel is ontnomen
maar vaak van dierbaar aandenken ontriefd

angsten die nu bij nacht en ontij komen
ontnemen rustige slaap eens zo innig geliefd
veranderen vredige rust in nerveus dromen

© juni 2010, Mijler, BasicPublishing.nl